



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

2. Vtrum computandi sint anni 65. post quos Ephraim desiturus prædicatur
c.7.v.8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

Non constat quam diu prophetas.

tar, non constare, quot annorum vaticinia hic liber complectatur: cum dubium sit, quoto anno regni Ozias primus, quoto Ezechias ultimus fuerit pronunciatum. Illud certum atque indubium est Isaiam diu vixisse, eiusque tempore, admiranda quaedam in Orbe contigisse, quae ad annos expansos Ozias breuiter annotaui.

ISAIAE VI. v. 1.

IN anno quo mortuus est rex Ozias, vidi Dominum sedentem super solium excelsum, & eleuatum &c. & clamabant alter ad alterum: Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus exercituum.

QVÆSTIO II.

Vtrum viuo Ozia hoc vaticinium editum fuerit.

1. Tsi Chaldaeus hic insinuet, & Rabbi Salomon apud Lyranum asserat hæc accidisse eo anno, quo Ozias quasi ciuiliber mortuus, ob lepram à communi hominum consortio separatus est: communis tamen & vera interpretatio hunc locum exponit de morte naturali, quam obiit Ozias anno regni sui 52. ante æram Christi, vt supputo 760. ab Orbe creato 3281. à diluuiio 1625. Nati Abrahæ 1243. ab Exodo 738. Templi fundati 259. Regni Israel 222. Olymp. 5. anno 1. instante vel ineunte Vrbe necdum condita, Cornelius verò ex ea tabula, quam vt probabilem Genesi præfixit, inscribit hoc vaticinium anno m. 316. ante Chr. 314. Torniellus anno m. 3278. à diluuiio 1622. à Templo fundato 256. Regni Israelis 219. Olymp. 1. anno 1. Salianus vnico anno Torniellum præuertit, additque hunc annum fuisse ante æram Christi 777.

Non quædo in leprâ incidit.

2. Superstite adhuc Ozia, hanc visionem S. Vati obigisse putat Sanctius vt q. præced. monebam, cuius sententiam approbare videtur Salianus an. m. 3277. num. 3. incertum esse ait Cornelius hic v. 1. Quod verum esto. Si Scripturæ verba pensemus, quibus Latinè, Hebraicè, Græcè, simpliciter hæc visio tribuitur anno quo mortuus est rex Ozias.

An sub Ozia.

3. M. lo tamen eorum sententiæ subscribere, qui post Ozias mortem hoc vaticinium differunt: quod aperte docet S. Hieronymus q. præc. num. 4. relatus, & epist. 142. ad Damasum. Leproso rege, ait, & quantum in se est, sacerdotium disfructante, Isaias visionem videre non potuit. In eandem interpretationem conspirant S. Chrysostomus, Procopius, Glossa Ordinaria in hunc locum, Origenes hom. 1. in cap. 2. Iudicum, Pintus, Torniellus locis paulo antè indicatis. Accedit Salianus, an. m. 3290. n. 1. qui disertè affirmat totum caput sextum Isaiæ ad Ioatham pertinere, nec posse omnia, quæ primis quinq; capitibus Isaias conscripsit, ad

Conclusio sub I. a. tham.

ppi
ologia
amanti

V

P.
H. Phil

Chron
Test

A 1
17

ad vltimum Ozia annu referri: Siquidem anno Ozia, p. num. 1. de pace, quâ tunc Iudæi fruebantur hæc subne dit: Sed eam pacem, p. dantiam, vt affolet, multa magnaque peccata comit abantur. Itaque postea tempore, mortuo iam teroboamo, Isaiam Prophetam omnibus nominibus peccata populi grauisima oratione castigaret. Audire cæli, & auribus percipere, si hæc Visio sub Ozia accidit, nescio quid in hoc libro assignari potest. te Ioatham ab Isaiâ prædictum.

4. At neque antiqui patres docent, toto tempore regni Ozia racuisse; sed solum ex quo Sacerdotij munus sibi arrogans in lepra ciderat, vt exprimit S. Hieronymus: non enim ignorabant ceteri, quibri exordio tradit Isaias. Neque dicendum est, nihil in regno Ioatham natum fuisse Isaiam: hoc enim, non bene consentit, cum primus vultus propheta esse scribitur sub Ozia, Ioatham, Achaz, Ezechia, vt ait Sanctius.

Quamdiu
fluerit
Isaias.

ISAIÆ VII. v. 1.

1. **E**T factum est in diebus Achaz, filij Ioatham, filij Ozia regis Iudæ, ad Syria, & Phacee filius Romelie rex Israel in Ierusalem ad præliandum: non potuerunt debellare eam. Achaz Ioatham parenti successit, cum iam decimo septimo in Israel iude imperaret, 4. Reg. 16. v. 1. anno Christi æram 744. quo inijt primus Olymp 9 & 18. hæc, quæ ob datus est, anno 20. quàm Ioatham regnare ceperat, 4. Reg. 15. v. 32. no 4. Achaz, vt suis locis indicauit.

Initiũ reg
ni Achaz.

Quando
Rasin &
Phacee
conspirarũt.

2. Videtur hæc conspiratio Rasin & Phacee contra Iudæam sub Ioatham coaluisse sub Achaz verò inualuisse. Dicitur enim 4. Reg. diebus illis cæ: et Dominus mittere in Iudam Rasin Regem Syria & Phacee. Mox subiicitur obitus Ioatham, & statim initio cap. 6. entronisum ac deinceps eiusdem improbitas: rum v. 5. Tunc ascendit Rasin rex Syria filius Romelie rex Israel in Ierusalem ad præliandum: cumque obsiderent Achaz runc superare eum.

Corollarium 1.

Corollar. 2.
Quando
euersum
Israelis
regnum.

3. Hinc colligo primo ab ea visione, quæ cap. 6. referretur, videri de scribuntur, præterijtse annos vt minimum 16. quibus inter Oziam regnauit Ioatham; vt summum autem 20 computari possit: quoniam primo ab entronismo Ioatham Phacee interijt. Secundo, hæc ge 2. aut 3. aut denique 4. Achaz non absoluto: tunc enim Phacee occidit.

ISAIÆ VII. v. 8.

Et adhuc sexaginta & quinque anni & desinet Ephraim esse populus.

Vnde hi 65. anni computandi sint.

Nomine Ephraim intelligitur regnum Israel, siue 10. tribus, quæ relicto Roboamo Salomonis filio, primum regem sibi elegerunt Ieroboam de tribu Ephraim. Euersum est autem hoc regnum anno 6. Ezechiae, quo capta est Samaria, & transfusa rex Assyriorum Israel in Assyrios, collocauitque eos in Hala & Habor &c. 4. Reg. 18. v. 10. & 11. Tunc Ephraim desijt esse populus, vt fert communis sententia. Quod longè ante Isaiam prædixerat Amos cap. 5. vers. 27. Migrare vos castram trans Damascum. Et cap. 7. v. 11. Hæc dicit Amos: In gladio morietur Iero-

salum, & Israel captiuus migrabit de terra sua. In lacto hoc fundamento, erigi nequit istorum 65. annorum Epochæ eo tempore, quo hæc loquebatur Isaias, regnante in Iudæa Achazo: hic enim non nisi ad annum regni 16. peruenit: ad sexcentium Ezechiae, mox ab Achazi obitu consecutum & confient 22. Itaque licet hoc Isaiæ vaticinium, ad annum, Achaz referatur; inde tamen vsque ad excidium regni Israelis non ultra 22. annos colligemus.

3. S. Hieronymus in hunc Isaiæ locum, ex Hebræorum traditione hos annos accersit à vaticinio Amos, quo regni Israelis euerfionem denunciauit, q. d. eo tempore, quo Amos 10. tribuum abductionem prædixit, vsque ad rei denunciatæ euentum, sunt 65. anni, quibus euolutis desinet Ephraim esse populus. hoc est, eueretur Israelis regnum, ab Ieroboamo Ephraimita quondam erectum. Volens autem inquit S. Hieronymus, fuisse vigesimum quintum Ozia, quando hæc accidit, (nempe quoad prædictionem Amos) cuius reliqui anni sunt 27. Ozias enim regnauit annos quinquaginta duos, post eum regnauit Ioathã filius eius annis 16. & huius filius Achaz annis alijs 16. post quem regnauit Ezechias, cuius sexto imperij anno capta Samaria est, atque ita effici simul annos sexaginta quinque. Quam computationem cum non refutet S. Doctor nec aliam afferat; approbare videtur. sicut approbant, Haymo, S. Thomas, Procopius, Hugo, Cornelius: quibus assentior. Siquidem anno ante Christum 724. apertio sextum Ezechiae. Adde 64. exarget annus ante Christum 788. in quem incidit annus 2. Ozie. Si regnum Israel expirante anno 6. Ezechiae interijt, hi 65. anni à vigesimo quinto Ozia exclusiue computabuntur: si inuente; inclusiue. Sic ab hac supputatione non recedit Lyranus hic, dũ hunc annorum numerum à 26. Ozia deducit, nempe terminis vtriusque inclusiuis.

4. Qui Achazo pauciores annos, quam 13. Chronologicos attribunt, vel inter regnum post Oziam non nisi vndeim annis definiunt, difficile ad communes rationes suos calculos reuocant, sicut & Torniellus, qui ad an. m. 3248. horum 65. annorum Epocham ad calcem anni 23. Ozia constituit. Salianus

Quest. Chron. P. 3.

f

vero

Non ab hoc vaticinio.

Sed ab anno 21. Ozia, quo hoc Amos prædixit.

Quorumdam ratio inuincibilis.

ppi

ologia
amanti

V